

Lisaks väidab komisjon, et Kreeka Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid selleks, et tagada eeskirjade täitmine, mis käsitlevad loomade uimastamist tapmisel, ja tapamajade piisav inspekteerimine ja kontroll.

Komisjon rõhutab, et nii põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõppemisel kui ka pärast seda tähtaega ning Kreeka ametiasutuste teatavatele jõupingutustele vaatamata ei ole Kreeka Vabariik võtnud kõiki vajalikke meetmeid talle ette heidetud rikkumise heastamiseks. Suurem osa Kreeka ametiasutustele adresseeritud soovistest on jäetud rakendamata või on rakendatud ebapiisavalt. Peale selle nähtub kontrollkäigu aruannetest eelmainitud meetmete rakendamise osas väga murettekitav olukord.

⁽¹⁾ EÜT L 340, 11.12.1991, lk 17; ELT eriväljaanne 03/12, lk 133.

⁽²⁾ ELT L 3, 5.1.2005, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 340, 31.12.1993, lk 21; ELT eriväljaanne 03/15, lk 421.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'Etat (Prantsusmaa)
12. septembril 2007 — Société Papillon versus Ministère du
budget, des comptes publics et de la fonction publique**

(Kohtuasi C-418/07)

(2007/C 283/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'Etat

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Société Papillon

Kostja: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Eelotsuse küsimused

1) Kuna „koondatud maksude” korrast tuleneva maksusoodustuse mõju avaldub kontserni emaattevõtja maksustamises, sest ta saab kompenseerida koondatud kontserni kõigi ettevõtjate teenitud kasumi ja kahjumi ning kasutada ära kontsernisest tehingute maksualast neutraalsust, siis kas see, et

code général des impôts artiklis 223 A jj määratletud korra kohaselt ei ole võimalik maksualaselt koondatud kontserni kaasata emaattevõtja allettevõtjat, kui selle osalus kuulub talle sellise tüarettevõtja kaudu, kes on asutatud mõnes teises Euroopa Ühenduse liikmesriigis ega tegutse Prantsusmaal ning ei ole seetõttu maksustatud Prantsuse ettevõtte tulumaksuga ega või järelikult ise sellesse kontserni kuuluda, kujutab endast asutamisevabaduse piirangut sellise maksualase tagajärje tõttu, mis tuleneb emaattevõtja valikust omada allettevõtjat prantsuse tüarettevõtja või pigem teises liikmesriigis asutatud tüarettevõtja kaudu?

2) Kui vastus 1. küsimusele on jaatav, siis kas selline piirang võib olla õigustatud vajadusega säilitada „koondatud maksude” süsteemi ühtsus ja eelkõige kontsernisest tehingute mittemaksustamise kord, kui võtta arvesse sellise süsteemi tagajärge, mille puhul käsitletak teises liikmesriigis asutatud tüarettevõtjat kontserni kuuluvana vaid allettevõtjas kaudse osaluse omamise tingimuse täitmiseks, kuigi kontserni kord paratamatult sellele tüarettevõtjale ei laiene, kuna ta ei ole Prantsusmaal maksustatud; või mis tahes üldisest huvist tuleneval ülekaalukal põhjusel?

**12. septembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste
Komisjon versus Rootsi Kuningriik**

(Kohtuasi C-419/07)

(2007/C 283/33)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: K. Mojzesowicz ja V. Bottka)

Kostja: Rootsi Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Rootsi Kuningriik ei ole komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/77/EÜ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgudel (!) artiklit 2 õigesti üle võtnud, on Rootsi Kuningriik oma kohustusi rikkunud;

— mõista kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Rootsi valitsuse antud digitaalse edastamise load on meetmed, mis puudutavad eelkõige digitaalse edastamise teenuse kasutamist ja seega kaudselt selliste teenuste osutamist Rootsi Kuningriigis. Käesoleval ajal kehtivates lubades kehtestatud nõuded, mille kohaselt peavad litsentsiomanikud järgima raamlepingu peatükki 2, annavad juurdepääsuteenuste osas (sealhulgas krüpteerimine) monopoolse seisundi riigi osalusega äriühingule Boxer, rikkudes direktiivi 2002/77 artikli 2 lõiget 1. Selle peatüki järgimise kohustuse säilitamine takistab muu hulgas ettevõtjatel, kes soovivad pakkuda kõiki digitaalse edastamisega seonduvaid teenuseid, kasutada oma õigusi, mida neile tagavad direktiivi 2002/77 artikli 2 lõiked 1 ja 2. Seega leiab komisjon, et digitaalses raadiovõrgus signaalide ülekandmise ja edastamise teenuste osas ei ole Rootsi direktiivi 2002/77 õigesti üle võtnud.

(¹) EÜT L 249, lk 21; ELT eriväljaanne 08/02, lk 178.

13. septembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-422/07)

(2007/C 283/34)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán ja D. Recchia)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei võtnud vastu meetmeid heade laboritavade täitmise järelevalveks seoses ülevaatuste ja uuringute kontrollimisega tööstuskemikaalide sektoris, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivi 2004/10/EÜ, mis käsitleb keemiliste ainetega katsete tegemisel heade laboritavade põhimõtete rakendamist ja nende rakendamise tõendamist puudutavate õigusnormide ühtlustamist (¹), artiklist 3 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon ei ole teadlik, et Hispaania oleks vastu võtnud vajalikud meetmed kontrollimaks tööstuskemikaale uurivate laborite

kooskõla heade laboritavade põhimõtetega. Hispaania ei ole määranud ka asutust, kes kontrolliks, et need laborid järgivad heade laboritavade põhimõtteid, või igal juhul ei ole komisjonile selle asutuse nime edastanud.

Seetõttu tuleb järeldada, et Hispaania Kuningriik ei ole endiselt vastu võtnud vajalikke meetmeid heade laboritavade täitmise järelevalveks seoses ülevaatuste ja uuringute kontrollimisega tööstuskemikaalide sektoris, nagu on ette nähtud direktiivi artiklis 3.

(¹) ELT L 50, lk 44; ELT eriväljaanne 15/08, lk 82.

13. septembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-424/07)

(2007/C 283/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Braun ja A. Nijenhuis)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

- teha kindlaks, et Saksamaa Liitvabariik on 18. veebruari 2007. aasta telekommunikatsiooniõiguslike sätete muutmise seadusega (Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften), millega lisati Saksa telekommunikatsiooniseadusesse (Telekommunikationsgesetz, edaspidi „TKG“) uued sätted: TKG paragrahvi 3 punktid 12b ja 9a, rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja –teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (¹) artikleid 6, 7, artikli 15 lõiget 3, artiklit 16 ja artikli 8 lõikeid 1 ja 2, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (²) artikli 8 lõiget 4 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuste ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja –teenuste puhul (³) artikli 17 lõiget 2;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.